

P R E S U D A

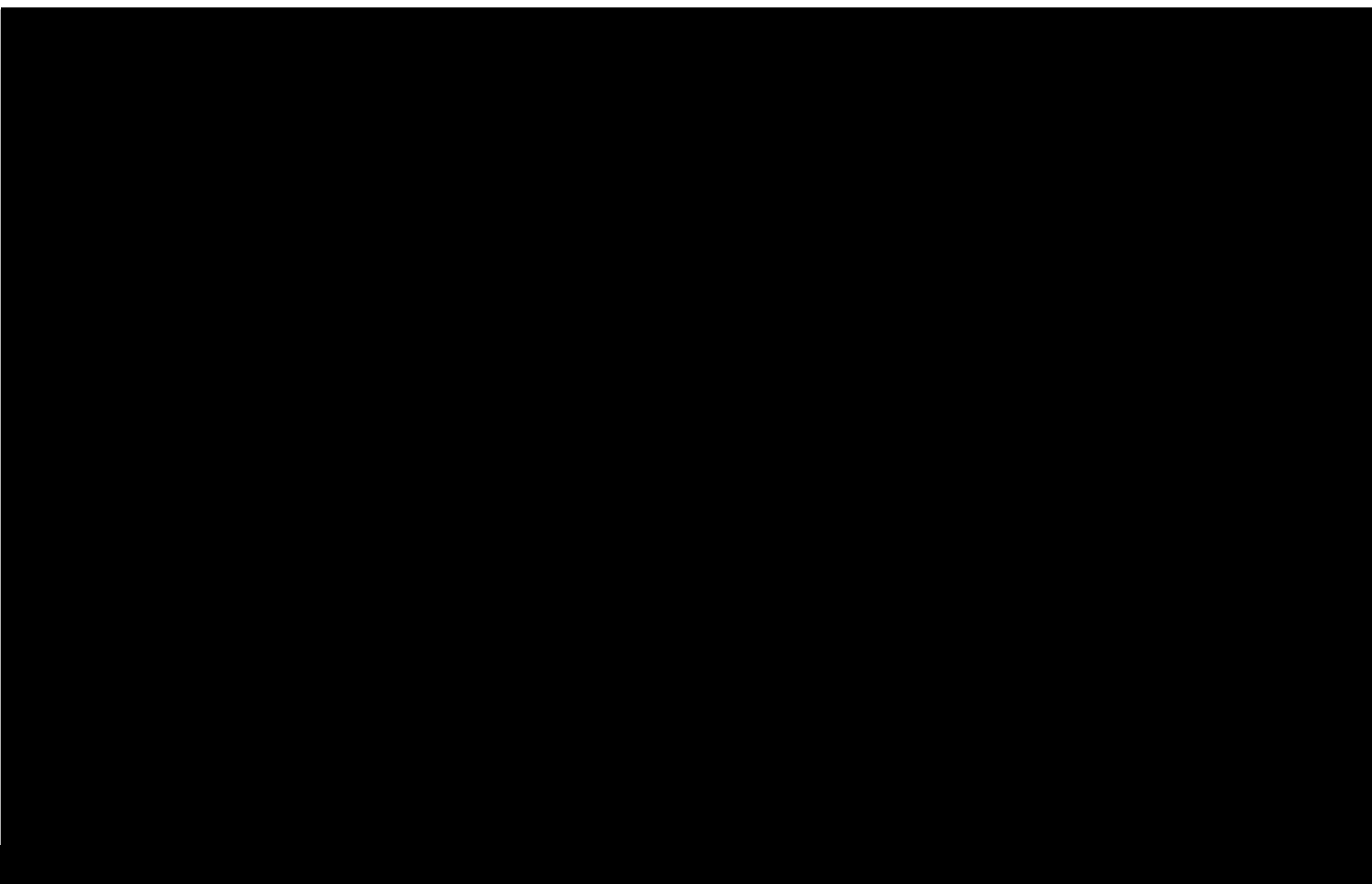
U IME REPUBLIKE HRVATSKE !

Okružni sud u Bjelovaru u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda i to Anke Turek-Novak kao predsjednika vijeća i suca Ivanke Abramović kao člana vijeća te sudaca porotnika Mate Bačić, Miška Rogić i Ive Srbljinović kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Snježane Sabljek u krivičnom predmetu protiv optuženika Mudri Jožice, zbog krivičnog djela iz čl. 34. st. 2. toč. 4. u vezi st. 1. KZRH, čl. 155. KZRH u vezi čl. 146. st. 1. KZRH i čl. 125. st. 1. KZRH, povodom optužnice Vojnog državnog odvjetništva Bjelovar broj KT-86/92 od 26. ožujka 1992. godine, s izmjenom od 29. siječnja 1993. godine nakon održane glavne i javne rasprave dana 7. siječnja 1994. godine u prisutnosti optuženika osobno uz njegovog branitelja Gručić Ladislava, odvjetnika iz Zagreba, oštećenice Medaković Pele i njezinog punomoćnika Mirne Panjan, odvjetnice iz Bjelovara, te zamjenika Okružnog državnog odvjetništva u Bjelovaru Tramišak Vladimira,

p r e s u d i o j e .

OPTUŽENIK JOŽICA MUDRI,

559
1994
2004. 1939
55

neosuđiva-
nog, sada se protiv njega ne
vodi drugi krivični postupak,
nalazi se u pritvoru u Okru-
žnom zatvoru u Bjelovaru od
27. veljače 1992. godine,

k r i v j e

zbog toga što je :

1. dana 25. veljače 1992. godine oko 19,15 sati u Daruvaru došavši u kuću oštećenika Radosavljević Rade u Kranjčevićevoj ulici broj 17, u toku razgovora sa oštećenikom koji se vodio u

trpezariji i konzumiranja alkoholnih pića motiviran činjenicom da su Radosavljević Rade i članovi njegove obitelji građani srpske nacionalnosti iz futrole izvadio pištolj marke "TT" cal. 7,62 mm napunjen sa devet metaka i u namjeri da usmrti ljude srpske nacionalnosti ispalio u glavu Radosavljević Rade dva metka zadavši mu strijelnu ranu desno tjemeno sa zgnječenjem mozga i strijelnu ranu ispod donje vilice koje povrede su dovele do njegove smrti, zatim je ispalio jedan metak u Radosavljević Jovanke, zadavši joj smrtonosne povrede u vidu strijelne rane na bradi sa prostrijelom velikih vena vrata i dušnika, da bi potom ispalio četiri metka u Radosavljević Dejana, nanijevši mu tri prostrijelne rane na glavi i jednu strijelnu ranu na bedru, a zatim je uzevši kuhinjski nož zadao ovom oštećeniku osam ubodnih rana na grudnom košu i trbuhu i tako prouzrokovao njegovu smrt, te pucao u Radosavljević Nenada i njemu također zadao smrtonosne povrede, a nakon čega je privukao njihova tijela te ih na podu trpezarije položio jedno do drugoga, a potom uzeo komad plastičnog eksploziva sporogorući štapin i inicijalnu kapislu i sve to stavio na pod pored tijela oštećenika, te paljenjem sporogorućeg štapina izazvao eksploziju koja je dovela do otkinuća glave oštećenika Radosavljević Dejana, dok su na kući veličine 8,60 x 8,50 metara nastala oštećenja tako što su razbijena sva stakla na trpezariji i dnevnom boravku, okviri prozora su pokidani i izbačeni prema van, namještaj u trpezariji je kompletno uništen, prozori na kuhinji su svi razbijeni, dok je pod u trpezariji iskidan, uništen i spaljen, što je imalo za posljedicu da je nastupila imovinska šteta velikih razmjera, jer je izazvana opasnost za imovinu većeg opsega,

dakle, iz naročito niskih pobuda druge lišio života i eksplozijom izazvao opasnost za imovinu većeg opsega, uslijed čega je nastupila imovinska šteta velikih razmjera,

2. nakon dijela opisanog pod točkom 1./ u namjeri pribavljanja nepripadajuće materijalne dobiti iz kuće Radosavljević Radea neovlašteno uzeo i prisvojio jedan video-rekorder marke RIZ tip VRS i daljinski upravljač marke "Digital kontrol" RC 502, neutvrđene vrijednosti, ali svakako veće od 20.000.-HRD,

dakle, tuđe pokretne stvari oduzeo drugom u namjeri da njihovim prisvajanjem pribavi sebi protupravnu imovinsku korist, a vrijednost ukradenih stvari premašuje iznos od 20.000.-HRD,

čime je počinio pod točkom 1./ četiri krivična djela protiv života i tijela ubojstvom iz čl. 34. st. 2. toč. 4. u vezi st. 1. Krivičnog zakona Republike Hrvatske i krivično djelo protiv opće sigurnosti ljudi i imovine - teškim djelom protiv opće sigurnosti iz čl. 155. st. 2. i 1. Krivičnog zakona Republike Hrvatske u vezi čl. 146. st. 1. Krivičnog zakona Republike Hrvatske, a dijelom pod točkom 2./ krivično djelo protiv privatne imovine - krađom iz čl. 125. st. 1. Krivičnog zakona Republike Hrvatske,

pa mu se za krivično djelo pod točkom 1./ na štetu ošt. Radosavljević Radea, temeljem čl. 34. st. 2. Krivičnog zakona Republike Hrvatske u t v r đ u j e kazna zatvora u trajanju od 10 (deset) godina.

Za krivično djelo pod točkom 1./ na štetu ošt. Radosavljević Jovanke, temeljem čl. 34. st. 2. Krivičnog zakona

Republike Hrvatske u t v r ě u j e se kazna zatvora u trajanju od 10 (deset) godina.

Za krivično djelo pod točkom 1./ na štetu ošt. Radosavljević Dejana temeljem čl. 34. st. 2. Krivičnog zakona Republike Hrvatske u t v r ě u j e se kazna zatvora u trajanju od 10 (deset) godina.

Za krivično djelo pod toč. 1./ na štetu ošt. Radosavljević Nenada temeljem čl. 34. st. 2. Krivičnog zakona Republike Hrvatske u t v r ě u j e se kazna zatvora u trajanju od 10 (deset) godina.

Za krivično djelo pod toč. 1./ temeljem čl. 155. st. 2. Krivičnog zakona Republike Hrvatske u t v r ě u j e mu se kazna zatvora u trajanju od 3 (tri) godina.

Za krivično djelo pod toč. 2./ temeljem čl. 125. st. 1. Krivičnog zakona Republike Hrvatske u t v r ě u j e mu se kazna zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca.

Temeljem čl. 43. st. 2. toč. 2. Osnovnog Krivičnog zakona Republike Hrvatske optuženik Mudri Jožica

O S U Ď U J E S E

NA JEDINSTVENU KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 13 (TRINAEST) GODINA.

Na temelju čl. 45. st. 1. Osnovnog Krivičnog zakona Republike Hrvatske u izrečenu kaznu zatvora optuženiku Mudri Jožici uračunava se vrijeme provedeno u pritvoru od 27. veljače 1992. godine pa nadalje.

Na temelju čl. 64. Osnovnog Krivičnog zakona Republike Hrvatske optuženiku Mudri Jožici se izriče SIGURNOSNA MJERA oduzimanjem pištolja marke "TT" call. 7,62 mm.

Na temelju čl. 90. st. 1. Zakona o krivičnom postupku optuženik je dužan naknaditi sudu trošak krivičnog postupka iz čl. 87. st. 2. toč. 1. - 6. Zakona o krivičnom postupku u iznosu od ~~2.819.867.-HRD~~, oštećenici Medaković Peli trošak krivičnog postupka iz čl. 87. st. 2. toč. 8. Zakona o krivičnom postupku u iznosu od ~~1.200.000.-HRD~~, te je posebno dužan platiti sudu paušalnu svotu od ~~1.000.000.-HRD~~.

Obrazloženje

Vojno državno odvjetništvo Bjelovar podiglo je pred Vojnim sudom Bjelovar optužnicu protiv Mudri Jožice, zbog kriv. djela iz čl. 34. st. 2. toč. 4. u vezi st. 1. (ranije 35. st. 2. toč. 4. u vezi st. 1.) KZRH, kriv. djela iz čl. 155. st. 2. i 1.

u vezi čl. 146. st. 1. (ranije čl. 162. st. 2. i 1. u vezi čl. 153. st. 1.) KZRH i zbog kriv. djela iz čl. 125. st. 1. KZRH (ranije čl. 131. st. 2. u vezi čl. 130. st. 1.) KZRH, a koja su krivična djela činjenično pobliže opisana u navedenoj optužnici KT-86/92 od 26. ožujka 1992. godine (list 111-118). Vojni sud u Bjelovaru svojim rješenjem broj K-29/92-36 (KV-279/92) od 11. prosinca 1992. godine oglasio se nenadležnim za suđenje u krivičnom predmetu protiv optuženika Mudri Jožice i po pravomoćnosti navedenog rješenja krivični predmet je dostavljen Okružnom sudu Bjelovar na daljnji postupak kao stvarno i mjesno nadležnom sudu (list 229-230). Na glavnoj raspravi kod Okružnog suda Bjelovar dana 29. siječnja 1993. godine (list 235) prisutni zamjenik Okružnog državnog odvjetnika Bjelovar djelomično je izmjenio optužnicu.

U svojoj obrani pred istražnim sucem (list 33-38) optuženik Jožica Mudri navodi da je toga dana oko 17,15 sati došao u zapovjedništvo Vojne policije u Daruvaru, sjeo i razgovarao sa prisutnima kada je u jednom trenutku došao Častek Josip i rekao da se zapovjednik Vojne policije nalazi u kafiću "Lotos" u Donjem Daruvaru. Nakon toga s navedenim Častekom njegovim automobilom otišao je u taj kafić u kojem je za jednim stolom sjedio zapovjednik Vojne policije Guberović. S njim u društvu bili su Moulis Miroslav, Brnčić Krunoslav, jedan liječnik, kao i jedna osoba prezimenom Boroš. On je sa Častekom stao za šank i tu je popio dvije kave i dva štoka. Kada su lokal napustili Brnčić Krunoslav i Boroš na poziv Guberovića on i Častek sjeli su kod njih za stol. Tu je popio sedam do osam štoka i nešto crnih kava i osjećao je da je dosta pod utjecajem alkohola. Tvrdi da je u jednom trenutku Guberović krenuo prema prostoriji WC-a i pozvao ga, pa su zajedno ušli u navedenu prostoriju i u kojoj prostoriji mu je Guberović rekao da večeras mora likvidirati onog smrada koji radi u poduzeću "Darkom" u Daruvaru. Shvatio je da taj čovjek kojeg treba likvidirati je prisutan u lokalu. Guberović mu je u prostoriji WC-a rekao da se taj čovjek zove Rade. Izašao je iz WC-a, te ponovno sjeo za stol i po lokalu je počeo tražiti čovjeka na kojeg je mislio Guberović i tvrdi da mu je Moulis tada rekao da je taj čovjek za šankom i za šankom je doista primjetio dvojicu muškaraca i u jednom je od njih prepoznao Radu kojeg je poznavao od ranije jer su radili u istom poduzeću "Darkom". Kada se iz WC-a vratio Guberović, pitao ga je da li je to taj čovjek za šankom, pokazujući mu Radu i on mu je potvrdno odgovorio i ponovno mu rekao da neće više vidjeti tog smrada i da on ima sada sasvim odriješene ruke. Tvrdi da je on zatim dobio ključeve od vozila Hunday od Guberovića, otišao svojoj kući gdje je iz šupe uzeo plastični eksploziv, kapislu i sporogorući štapin i to je stavio u džep. Nakon toga vratio se nazad u lokal i Guberović je tada od njega zatražio da tim automobilom odveze liječnika i Moulisa, te je prvo ostavio liječnika ispred hotela "Termal", a Moulis mu je rekao da mu mora pokazati kuću gdje stanuje Rade. Vozio je prema njegovim uputama i u toku vožnje pričali su između ostalog i o Radosavljević Radi, pa mu je Moulis za njega rekao da je on iz Imsovca, da radi za četnike, ali da se to ne može otkriti i u jednoj ulici Moulis mu je pokazao kuću vlasništvo Radea. Moulisa je potom ostavio pred zapovjedništvom

Hrvatske vojske, a potom se s vozilom vratio i parkirao ga na udaljenosti od dvije kuće od kuće Radosavljević Radea. Na sebi je imao maskirnu uniformu sa jaknom, bijeli opasač, a na desnom boku pištolj "TT". Značku vojnog policajca nije imao. Kada je došao do kuće pozvonio je i vrata mu je otvorio Radosavljević Rade i pozvao ga da uđe u kuću. Ušli su u trpezariju, gdje je on sjeo za stol, a do njega sa lijeve strane sjeo je Radosavljević Rade. Sa lijeve strane bila je kuhinja, a dalje naprijed dnevni boravak, ali nikakvih vrata između tih prostorija nije bilo jer to sve u naravi je bila jedna veća prostorija. U toj prostoriji bila su i djeca i to mlađi i stariji sin. Mlađi sin je stalno hodao po trpezariji, a stariji sin je sjedio u fotelji dnevnog boravka na dva do tri metra od njega sa njegove desne strane. Počeo je razgovor između njega i Radea i pili su rakiju. Popili su dosta rakije, a njegova supruga je skuhala i kavu i potom je i sama sjela za stol, točno preko puta njega. Tvrdi da kada je vidio djecu odmah nakon dolaska u kuću odustao je od namjere sa kojom je došao, ali je problem bio u tome što je Rade počeo govoriti o Srbima u smislu da je i on glasovao za SAO Krajinu, da su njegovi sinovi još mali i da bi im inače dao puške i imao je osjećaj da Rade misli da je on također po narodnosti Srbin jer ga je zvao imenom "Jovo". Njegova supruga govorila mu je da šuti, ali je on sve to ponovno ponavljao, a on mu je u jednom trenutku rekao da će ga ubiti. Na to mu je Rade odgovorio da to neće učiniti jer je Srbin, a on mu je na to rekao da je Hrvat i da sa četnicima nema ništa. Desnom rukom otkopčao je futrolu pištolja i izvadio pištolj i pištolj upe-rio u Radea koji je i dalje sjedio. On je opalio iz pištolja. Ne zna koliko je metaka ispalio u njega, a nakon toga je pucao u njegovu suprugu i ne sjeća se koliko je puta pucao u njegovu suprugu. Nakon toga je pucao u pravcu mlađeg djeteta, a zatim u pravcu starijeg djeteta koje je još uvijek sjedilo u fotelji. Nakon toga je privukao tijela jedno do drugoga i kada je dovukao tijelo starijeg djeteta primjetio je da je on još živ, pa je otišao u kuhinju i iz jedne ladice izvadio kuhinjski nož i s tim nožem je nekoliko puta ubo u predjelu prsa to starije djetete, koje ga je hvatalo za ruku u kojoj je on držao nož. Nakon toga iz džepa jakne je izvadio plastični eksploziv od kojeg je formirao jednu manju kuglu i u tu kuglu stavio inicijalnu kapislu i to povezao sa štapinom i zatim sa šibicom zapalio sporogorući štapin. Tada se sjetio da je ranije vidio video-rekorder na televizoru u dnevnom boravku, tako da je navedeni video-rekorder uzeo i napustio kuću. Nakon toga ne sjeća se da li je prvo išao u stan kod svoje djevojke ili je prvo otišao u lokal "Lotos", ali zna da je došao u taj lokal, gdje je za stolom bio Guberović sa Martek Majom i Guberoviću je rekao da je zadatak izvršio i tražio od njega da mu da nešto metaka, pa mu je ovaj i dao šest ili sedam komada metaka call. 7,62 mm.

Na glavnoj raspravi (list 160-162, 235 i 285-286) optuženik navodi da je po naređenju zapovjednika Guberovića došao u kuću obitelji Radosavljević da likvidira Radea, a ne i članove njegove obitelji, jer mu zapovjednik ništa nije rekao za njih. U kući se zadržao od otprilike 18,30 sati pa do 21,30 sati i kroz

čitavo to vrijeme popili su dosta rakije i kave. Kada je u kući vidio njegovu suprugu i djecu mislio je odustati, no izjave Radosavljević Radea tijekom razgovora vjeruje da su ga navele da to učini. Kako je tijekom navedenog razgovora njegova žena tražila od Radea da šuti, on je po tome zaključio da je cijela obitelj Radosavljević upletena u sve to što se događalo Republici Hrvatskoj tijekom domovinskog rata. Detalja se ne sjeća. Sjeća se samo da je u jednom trenutku Radosavljević Rade ili njegovo starije dijete pružalo prema njemu ruke i da starije dijete dok je ležalo i gledalo u njega je reklo "Zar i ti nisi Srbin". Poslije toga sjeća se opet samo nekih detalja, da je izvukao nekakvu ladicu od namještaja i pregledavao stvari, a uopće se ne sjeća ništa o eksplozivu da bi ga aktivirao, kao što se i ne sjeća da bi pucao. Što se tiče video-rekordera sjeća se da ga je prilikom ulaska u kuću vidio na televizoru, ali se ne sjeća da bi ga on tamo uzeo, odnosno kako ga je odnio kod svoje djevojke Biljan Tajane. Kada je slijedećega dana ujutro vidio video-rekorder u stanu svoje djevojke tada se sjetio da je to video-rekorder kojeg je prethodne večeri vidio u kući Radosavljević Radea i zaključio da ga je on tamo uzeo i donio u stan svoje djevojke. Tvrdi da se on ni u istrazi ispitivan nije sjećao svih detalja koji su tada zapisnički konstatirani, više su to bile interpretacije istražnog suca koji je različite detalje opisivao svojim riječima, a njega samo pitao da li je bilo tako ili nije, pa iako je on govorio da se to ne sjeća i da eventualno dopušta mogućnost u pogledu nekog detalja da je tako bilo, istražni sudac je u zapisnik unosio kao da su to upravo njegove riječi, a na njegove prigovore u pogledu takvog sadržaja zapisnika nije unosio nikakve ispravke niti prigovore. Također navodi da Radosavljević Radea je poznavao od 1987. godine i nikada s njim nije dolazio u bilo kakvu konfliktnu situaciju.

Tijekom dokaznog postupka saslušani su neuropsihijatrijski vještak Jukić Vlado (286-287), a koji je usmeno izložio pismeni nalaz i mišljenje Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu (list 262-272) i oštećenica Medaković Pela (list 287-288).

Uz suglasnost stranaka pročitani su iskazi svjedoka Guberović Miroslava (77-80, 162-163, 236), svjedoka Moulis Miroslava (93-95, 163, 236), svjedoka Castek Josipa (96-97, 219, 239), svjedoka Biljan Tajane (98-100, 163, 237), svjedoka Živković Renate (101, 163 i 237), svjedoka Šimunović Josipa (102-103, 163, 239), svjedoka Bačić Ivana (162, 237), svjedoka Martek Maje (163), sudsko-medicinskog vještaka Krčma dr. Andrije (236), neuropsihijatrijski nalaz i mišljenje Kliničke psihijatrijske bolnice "Vrapče" (174-212) i iskaz neuropsihijatrijskog vještaka Golega dr. Miroslava (218-219, 238-239).

Pročitani su zapisnici o uviđaju broj KIR-I-120/92 od 26. 2. 1992. godine (40-43), zapisnici o obdukciji KIR-I-120/92 od 26. 2. 1992. godine pok. Radosavljević Radea, pok. Radosavljević Jovanke, pok. Radosavljević Dejana i pok. Radosavljević Nenada (44-60), nalaz i mišljenje balističkog vještaka od 2. 3. 1992. g.

(list 105-107), izvod iz kaznene evidencije optuženika (167) i karakteristike optuženika (154-155). Izvršen je uvid u potvrde o privremenom oduzimanju predmeta od 27. 2. 1992. g. (65 i 66). Razgledana je dokumentacija uviđaja i video kazeta.

Odbijen je prijedlog branitelja optuženika da se službenim putem pribave podaci o ponašanju obitelji Radosavljević tijekom domovinskog rata u Republici Hrvatskoj i da se pribave službeni podaci o ponašanju polubrata i ostale rodbine oštećenice Medaković Pele tijekom domovinskog rata u Republici Hrvatskoj, jer to nije odlučno za utvrđivanja činjeničnog stanja, koje je naprijed navedenim dokazima u potpunosti utvrđeno.

Analizirajući i ocijenjujući provedene dokaze zasebno i u međusobnoj povezanosti u smislu čl. 337. st. 2. ZKP-a ovaj sud je našao da je optuženik počinio krivična djela činjenično i pravno opisana u ovoj presudi.

Sud je činjenični opis krivičnog djela ubojstva i to ubojstva Radosavljević mljt. Nenada i krivičnog djela teškog djela protiv opće sigurnosti ne ulazeći u suštinu optužbe prilagodio utvrđenom činjeničnom stanju, pa je tako kao nesporno utvrđeno i u izreci presude navedeno da je optuženik kada je pucao u Radosavljević mljt. Nenada istome zadao smrtonosne povrede, tako da je i ovaj oštećenik u trenutku stavljanja i aktiviranja eksploziva od strane optuženika bio već mrtav, jer to proizlazi iz iskaza sudsko-medicinskog vještaka Krčma dr. Andrije, liječnika obducenta (list 236). Također sud uzima utvrđenim da je stavljanjem i aktiviranjem eksploziva u kući obitelji Radosavljević, izazvana opasnost za imovinu većeg opsega i što je imalo za posljedicu da je nastupila imovinska šteta velikih razmjera u točno neutvrđenom iznosu, ali koji svakako prelazi iznos od 6.000.000.-HRD, a što proizlazi iz zapisnika o uviđaju (40-43) i dokumentacije uviđaja.

Tijekom ovog postupka nije bilo dvojbe da je optuženik Mudri Jožica dana 25. veljače 1992. godine u večernjim satima došao u kuću obitelji Radosavljević, gdje je u trpezariji lišio života cijelu obitelj, Radosavljević Radea, Radosavljević Jovanku, Radosavljević mljt. Nenada i Radosavljević mljt. Dejana, pucajući u sve njih iz pištolja, a Radosavljević mljt. Dejanu određene povrede zadao i kuhinjskim nožem. Nakon toga optuženik je u trpezariji postavio i aktivirao eksploziv i čime je izazvana opasnost za imovinu većeg opsega i što je imalo za posljedicu da je nastupila imovinska šteta velikih razmjera u točno neutvrđenom iznosu, ali koji svakako prelazi iznos od 6.000.000.-HRD i prije napuštanja obiteljske kuće optuženik je iz kuće uzeo video-rekorder i daljinski upravljač.

Takvo činjenično stanje proizlazi iz obrane optuženika Mudri Jožice prilikom ispitivanja u istrazi, zapisnika o uviđaju, zapisnika o obdukciji pokojnog Radosavljević Radea,

pok. Radosavljević Jovanke, Radosavljević mlljt. Nenada i Radosavljević mlljt. Dejana, nalaza i mišljenja sudsko-medicinskog vještaka Krčma dr. Andrije, nalaza i mišljenja vještaka za balistiku Čatipović ing. Damira i dokumentacije uviđaja.

Iz nalaza i mišljenja vještaka za balistiku Čatipović ing. Damira (105-107) proizlazi da je na mjestu događaja u kući Radosavljević Radea nađeno ukupno 11 čahura i 4 zrna, a koji su ispaljeni iz pištolja optuženika, te da kako jedan okvir sadrži 9 metaka, a deseti se može nalaziti u cijevi, te da je optuženik morao mijenjati okvir pištolja i da je jedanaesti metak morao biti ispaljen nakon zamijene okvira.

Sud je u potpunosti povjerovao nalazu i mišljenju navedenog vještaka jer je dat savjesno i stručno i prilikom davanja nalaza i mišljenja vještak je imao uvid u čahure i zrna nađenih na mjestu događaja.

Liječnik obducent Krčma dr. Andrija utvrdio je kako to proizlazi iz zapisnika o obdukciji pok. Radosavljević Radea (44-46), da je ovaj zadobio strijelnu ranu desno tjemeno, strijelnu ranu ispod donje vilice, zgnječenje mozga, a uzrok smrti je prostrijel glave sa zgnječenjem mozga, pok. Radosavljević Jovanka kako to proizlazi iz zapisnika o obdukciji (50-52) zadobila je strijelnu ranu na bradi, sa prostrijelom dušnika, velikih vena, vrata i I. grudnog kralješka, a uzrok smrti je iskrvarenje prema unutra nakon strijelne rane na bradi sa prostrijelom velikih vratnih vena, pok. Radosavljević mlljt. Dejan kako to proizlazi iz zapisnika o obdukciji (54-56) zadobio je tri prostrijelne rane na glavi, prostrijel mozga sa zgnječenjem, strijelnu ranu desnog bedra straga i osam ubodnih rana na grudnom košu i gornjem trbuhu, a uzrok smrti je strijelna rana glave sa prostrijelom mozga. Iz zapisnika o obdukciji za pok. Radosavljević mlljt. Nenada (59-60) proizlazi da je smrt kod istoga nastupila uslijed otkinuća glave nakon eksplozije, ali je na glavnoj raspravi dana 29. siječnja 1993. godine (list 236) saslušan liječnik obducent Krčma dr. Andrija, te je izjavio da u cijelosti ostaje kod zapisnika o obdukciji za pok. Radosavljević Radea, Radosavljević Jovanku i Radosavljević mlljt. Dejana, dok je u pogledu obdukcije Radosavljević mlljt. Nenada izjavio da je prilikom obdukcije na mjestu defekta odnosno nedostatka glave našao ranu razderotinu kože sa sprženim rubovima bez znakova vitalne reakcije i da je smrt Radosavljević Nenada nastupila ranije uslijed nekog drugog uzroka, a ne uslijed eksplozivne rane glave.

Sud je u potpunosti prihvatio navedene zapisnike o obdukciji, kao i iskaz liječnika obducenta Krčma dr. Andrije na glavnoj raspravi jer se radi oiskusnom i stručnom vještaku koji je vrlo savjesno obavio navedene obdukcije pok. Radosavljević Radea, Radosavljević Jovanke, Radosavljević mlljt. Dejana i Radosavljević mlljt. Nenada.

Prilikom ispitivanja u istrazi opt. Mudri Jožica je detaljno opisao cijeli tijek događaja i sve ono što se dogodilo prije i poslije događaja (govoreći o tome gdje je sve bio prije samog događaja, o svom dolasku u kuću obitelji Radosavljević, govoreći detaljno o tome što se sve događalo u kući, kojim redoslijedom je pucao u članove obitelji Radosavljević, navodeći da je prvo pucao u Radosavljević Radea, zatim u Radosavljević Jovanuku, pa u Radosavljević mlljt. Nenada kojeg je ubadao i sa kuhinjskim nožem i na kraju pucao u Radosavljević mlljt. Dejana, kada i na koji način je aktivirao eksploziv, o uzimanju videorekordera i daljinskog upravljača i na kraju detaljno opisujući gdje je sve bio i što je sve radio nakon samog događaja).

Postavlja se pitanje zašto bi optuženik u istrazi sa toliko detalja opisivao sam događaj i sve ono što se dogodilo prije i poslije događaja da to doista i nije učinio. Osim toga treba ukazati i na to da je optuženik u istrazi bio ispitivan pet dana nakon samog događaja kada se najbolje sjećao događaja, pa je zbog toga istražnom sucu mogao detaljno, jasno i logično opisati cijeli tijek događaja kao što je to i učinio.

Doduše, na glavnoj raspravi opt. Mudri Jožica je tvrdio da se detalja događaja ne sjeća, a uz to je tvrdio da se ni u istrazi ispitivan nije sjećao svih detalja koji su zapisnički konstatirani, više su to bile interpretacije istražnog suca.

Neprihvatljiva je takova obrana optuženika na glavnoj raspravi da se ni u istrazi ispitivan nije sjećao svih detalja događaja koji su zapisnički konstatirani i da su to bile više interpretacije istražnog suca jer istražni sudac ne bi detaljno opisivao događaj da mu optuženik tijekom ispitivanja nije ispričao odnosno opisao u detalje cijeli događaj i sve ono što je radio.

Postoji mogućnost da se optuženik na glavnoj raspravi ne sjeća određenih detalja događaja s obzirom da je bio alkoholi-ziran i da postoji mogućnost psihogenog potiskivanja samog neugodnog događaja i uslijed čega je moguće da se optuženik ne sjeća određenih detalja kako je to na glavnoj raspravi iskazao neuropsihijatrijski vještak Jukić dr. Vlado (list 286), a što proizlazi i iz nalaza Kliničke psihijatrijske bolnice Vrapče, vještaka doc. dr. Karle Pospišil-Završki i prim. dr. sc. Miroslava Goreta (175-212) da ne sjećanje određenih detalja i dijelova kritičnog događaja kojih se optuženik sjećao prilikom davanja obrane u istrazi je posljedica korištenja nasvjesnih obrana (potiskivanja isl.), a da se ne može isključiti ni određeni udio svjesnog korigiranog prikaza situacije.

Na glavnoj raspravi 7. siječnja 1994. godine Jukić dr. Vlado (286) neuropsihijatrijski vještak još je izjavio da vještaci Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu nisu našli elemenata koji bi mogli dovesti do potpune amnezije na inkriminirani događaj.

Dakle, nesporno je utvrđeno da je optuženik kritične večeri 25. veljače 1992. godine lišio života cijelu obitelj Radosavljević kako je to već naprijed obrazloženo.

Ostalo je sporno pitanje da li je optuženik ova ubojstva počinio po nalogu svog zapovjednika Guberović Miroslava i da li je ta ubojstva optuženik počinio zbog toga što su Radosavljević Rade i njegova obitelj srpske nacionalnosti.

Odgovor na prvo sporno pitanje da li je optuženik ova ubojstva počinio po nalogu svog zapovjednika Guberović Miroslava, a kako to tvrdi optuženik u istrazi i na glavnoj raspravi, dali su svjedoci koji su saslušani tijekom ovog postupka.

Svjedoci koji su saslušani tijekom ovog postupka o samom događaju očito nemaju saznanja, već govore o činjenicama koje ili prethode ili se dešavaju poslije kritičnog događaja.

Svj. Živković Renata (101,163,237) iskazala je da je dana 25. veljače 1992. godine od 17 sati radila kao konobarica u kafiću "Lotos" u Donjem Daruvaru i kada je došla u lokal primjetila je da su za dva stola sjedili zajedno u društvu Guberović, Častek, dr. Bačić, Moulis, opt. Mudri Jožica, dok su za šankom bili Radosavljević Rade i još jedna osoba. Radosavljević se u lokalu zadržao oko pola sata i zatim je napustio lokal, a lokal su kasnije napustili dr. Bačić, Moulis i opt. Mudri Jožica. Negdje oko 22 sata kada je lokal već bio zatvoren vratio se opt. Mudri Jožica.

Iz iskaza svjedoka Guberović Miroslava (77-80, 162-163, 236) zapovjednika Vojne policije u Daruvaru proizlazi da je on 25. veljače 1992. godine oko 16,30 sati upravljajući službenim automobilom "Hunday" u društvu s Moulis Miroslavom, dr. Bačićem, Brnčić Krunom i Biščanom krenuo iz Velikih Zdenaca prema Daruvaru, ali su po dolasku u Donji Daruvar stali kod kafića "Lotos" gdje su namjeravali popiti piće. Nešto kasnije u lokal su došli Častek Josip i Mudri Jožica i u trenutku kada su iz njihovog društva otišli Brnčić, Maletić i Boroš on je Časteka i opt. Mudri Jožicu pozvao da im se pridruže i kada su oni došli za njihov stol popilo se više rundi pića i svi su bili pod utjecajem alkohola, pa i optuženik Mudri Jožica. Kroz cijelo to vrijeme boravka u lokalu nije primjetio Radosavljević Radea kojeg je poznavao iz viđenja, dok njegovu porodičnu situaciju nije znao, a nije znao ni gdje isti živi u Daruvaru. Iz iskaza navedenog svjedoka nadalje proizlazi da se u njihovom društvu razgovaralo o svemu, a ne sjeća se da se u tom razgovoru spominjao Radosavljević Rade. On je iz društva dva do tri puta išao u prostoriju WC-a, ali u toj prostoriji nikada nije bio sa opt. Mudri Jožicom. Kasnije njihovom

društvu se pridružila Martek Maja. Oko 19 sati Moulis i dr. Bačić su rekli da žele ići kući, pa je on optuženiku dao ključeve automobila "Hunday" i rekao mu da ih on odveze. Negdje oko 22 sata optuženik se vratio u lokal, pa kada ga je on pitao gdje je tako dugo, uzvratio mu je da je bio kod djevojke. Niti u jednom trenutku kada se optuženik vratio nazad u lokal nije tražio od njega da sa njim obavi poseban razgovor, niti je optuženiku u lokalu davao metke. Svi su navedeni lokal napustili oko 22,45 sati, time da su optuženik, Martek Maja i on išli njegovim službenim automobilom i kada su došli do stana njegove djevojke optuženik je izašao iz automobila.

Prema iskazu svj. Častek Josipa (96-97, 239) on je zajedno sa optuženikom došao u kafić "Lotos" i u kojem su već zatekli Guberovića i ostale i koji su sjedili za stolovima. Oni su jedno vrijeme bili kod šanka i gdje su popili svaki "štok", a kasnije su se pridružili Guberoviću i ostalom društvu, tako da je optuženik sjedio do njega, a Guberoviću je bio nasuprot. Negdje oko 18 sati dr. Bačić i Moulis su rekli da trebaju ići u grad, pa je Guberović bacio ključeve od automobila optuženiku i koji je odvezao Moulisa i Bačića. Svi iz društva su bili pod utjecajem alkohola. Nije čuo da bi se tijekom razgovora u društvu spominjalo prezime Radosavljević ili da bi Guberović davao neke zadatke optuženiku. On osobno nije poznao Radosavljević Radea, po viđenju je znao Radosavljević Jovanku.

Iz iskaza svj. Moulis Miroslava (93-95, 163, 236) proizlazi da je njihovo društvo došlo u kafić "Lotos" oko 17 sati i kasnije kada su iz njihovog društva otišli Boroš, dr. Maletić i Brnčić pridružili su im se opt. Mudrić Jožica i Častek Josip. Negdje oko 18 sati Bačić i on zatražili su od Guberovića da ih automobilom odveze u grad, a Guberović je dao ključeve od automobila optuženiku govoreći mu da ih on odveze u grad i oko 18,30 sati krenuli su prema gradu. Kod hotela "Termal" iz automobila je izašao dr. Bačić dok je optuženik nakon toga njega ostavio ispred komande HV. Iz iskaza navedenog svjedoka nadalje proizlazi da je on po viđenju poznao Radosavljević Radea, a kritične zgrade nije ga vidio u lokalu. Zna predočio gdje se otprilike nalazi kuća Radosavljević Radea, ali kada ih je optuženik vozio iz kafića "Lotos" nisu prolazili tim krajem grada i tvrdi da on te zgrade nije pokazivao optuženiku kuću Radosavljević Radea.

Svjedok Bačić dr. Ivan (162, 237) iskazao je da je kritičnog dana bio sa Guberovićem, Moulis Miroslavom i drugima u Velikim Zdencima. Bilo ih je osmero i vraćajući se iz Velikih Zdencina stali su u Donjem Daruvaru kod lokala "Lotos". Poslije njih u navedeni lokal došli su optuženik i Častek, time da su isti stali kod šanka, dok je njihovo društvo sjedilo za stolovima. Kasnije su se Častek i optuženik pridružili njihovom društvu. Svatko od njih iz njihovog društva je s nekim razgovarao, on sam je najviše razgovarao s Moulisom i Bičakom i nije pratio što drugi

razgovaraju, tako da mu i nije poznato da li su međusobno razgovarali optuženik i Guberović, niti je evidentirao da li je netko od njih odlazio od stola, jer na to jednostavno nije obraćao pažnju. Radosavljević Radea nije poznavao i nije čuo da bi netko u razgovoru spominjao tu osobu. Oko 18 sati tražio je od Guberovića da ga odveze do "Termala", a ovaj je rekao da će to učiniti optuženik automobilom koji je bio na korištenju HV, pa su oni tako krenuli, a s njima i Moulis. Njega je optuženik dovezao do hotela "Termal" i on je tada izašao iz automobila, a optuženik je produžio vožnju s Moulisom.

Prema iskazu svjedoka Martek Maje (163) ona je došla u lokal "Lotos" oko 19 sati ili 19,30 sati, vidjela optuženika i on ju je pozvao da im se pridruži, što je ona i učinila. Malo je pričala sa optuženikom, a nakon kraćeg vremena optuženik je ustao od stola i otišao i ona je zaključila da je otišao automobilom odvesti dr. Bačića. Nije čula nikakav razgovor između optuženika i nekog drugog iz društva. Optuženik se vratio u lokal iza 22 sata i nakon kraćeg vremena svi su napustili lokal, time da su Guberović, optuženik i ona išli zajedno, optuženik je vozio automobil i nakon jednog dijela puta je stao i izašao iz automobila i kada je odlazio nije vidjela da bi sa sobom imao bilo kakove stvari.

Iz iskaza svj. Biljan Tajane (98-100, 163, 237), djevojke optuženika proizlazi da je optuženik 25. veljače 1992. g. u njezin stan došao oko 22 sata pod utjecajem alkohola i donio je video-rekorder s daljinskim upravljačem. Bio je svega par minuta u stanu i otišao govoreći joj da mora potražiti Guberovića. Vratio se ponovno oko 23 sata i rekao joj da je ubio četiri osobe i da se radi o Srbima, te pod stol stavio platnene sive rukavice, a koje rukavice je ona uništila slijedećeg dana jer je na lijevoj rukavici bilo tragova krvi. Slijedećega dana optuženik joj je ispričao da je bio u kafiću "Lotos" u društvu s Guberovićem, Moulisom, dr. Bačićem i Castekom kada je došao Radosavljević Radea i da su mu Guberović i Moulis rekli da istoga treba ubiti i da je on zbog toga to i učinio i da je ubio i njegovu suprugu i dvoje djece, te da mu je Moulis pokazao kuću Radosavljević Radea kada je dr. Bačića i Moulisa vozio u Daruvar. Također joj je rekao optuženik da nakon što je ubio obitelj da je postavio eksploziv u kući. Iz iskaza navedene svjedokinje nadalje proizlazi da joj je optuženik ranije obećavao da će joj donijeti video na korištenje iz vojnog skladišta, pa kada je te večeri optuženik donio video rekorder nije ga ni pitala otkuda mu taj video.

I na kraju svj. Šimunović Josip (102-103, 163, 239) o samom događaju i svemu onome što je prethodilo događaju nema saznanja. Ovaj svjedok je iskazao da se dana 26. veljače 1992. g. u večernjim satima nalazio u prostorijama Vojne policije, kada je kod njega došao optuženik i želio s njim razgovarati, ispitivao ga za uviđaj, da li su nađene neke čahure i tko to sve radi i s obzirom da mu je netko od vojnih policajaca rekao da je Guberović

dao osobni automobil optuženiku na korištenje 25. veljače 1992.g. navečer i s obzirom na takvo ponašanje optuženika pitao je optuženika da li je on to napravio i na što mu je optuženik uzvratilo da je on ubio tu porodicu. Ispričao mu je da je navečer došao u kuću Radosavljević Radea i da je s njim sjedio, da su popili litru rakije i da su razgovarali oko dva sata kada je došlo do svađe između njega i Radosavljević Radea i to nešto u vezi nacionalnog pitanja i da je zbog toga izvadio pištolj i ubio Radosavljević Radea i njegovu suprugu, te njihovu djecu i da je nakon toga u kući postavio eksploziv. Kada mu je sve to govorio optuženik nije spominjao Guberovića i o njemu uopće ništa nije govorio. Što se tiče Radosavljević Radea, svjedok je iskazao da isti nije bio predmetom rada Vojne policije i nije bio pod nikakvom njihovom prismotrom.

Da je optuženik kritične večeri bio pod utjecajem alkohola proizlazi iz iskaza svjedoka Guberović Miroslava i Častek Josipa, koji su te večeri bili u društvu s optuženikom u kafiću "Lotos".

Nije prihvatljiva obrana optuženika u dijelu u kojem je naveo da mu je zapovjednik Guberović u kafiću "Lotos" dao nalog da usmrti Radosavljević Radea i da mu je Moulis Miroslav pokazao kuću Radosavljević Radea, jer takova obrana optuženika nije utemeljena u iskazima svjedoka koji su se te kritične večeri nalazili u društvu s optuženikom u navedenom kafiću, a to su Guberović Miroslav, Moulis Miroslav, Častek Josip, Bačić dr. Ivan, čiji iskazi su djelovali vrlo uvjerljivo i objektivno.

Doduše obranu optuženika u tom dijelu potvrdila je svj. Biljan Tajana djevojka optuženika. Međutim treba reći da ova svjedokinja nema neposrednog saznanja o ovom događaju i ona je u svom iskazu interpretirala samo ono što joj je u njezinom stanu to isto večer i slijedećeg dana rekao optuženik. Bez sumnje optuženik je govoreći o događaju na način kako je to iskazala ova svjedokinja zapravo pred svojom djevojkom Biljan Tajanom htio opravdati taj svoj postupak.

Uostalom da je Guberović Miroslav optuženiku i dao naredbu da liši života Radosavljević Radea ta naredba ne bi isključila odgovornost optuženika za počinjena krivična djela. Naredba pretpostavljenog za izvršenje krivičnih djela ne isključuje protupravnošću radnji počinitelja.

Također neprihvatljiva je obrana optuženika u dijelu u kojem je naveo da je namjeravao ubiti samo ošt. Radosavljević Radea, a ne i članove njegove obitelji. Ovaj sud smatra da je optuženik u kuću Radosavljević Radea došao s namjerom da ubije sve osobe navedene obitelji koje zatekne u kući. Uostalom optuženik je

došao u kuću u večernjim satima kada je cijela obitelj bila na okupu i što je on mogao očekivati.

Također nije prihvatljiva obrana optuženika da kada je došao u kuću i vidio da se u kući uz Radosavljević Radea nalazi njegova supruga Radosavljević Jovanka i djeca, da je mislio odustati, ali su ga izjave Radosavljević Radea tijekom razgovora navele da to učini i da ubije cijelu obitelj. Naime, kako je već naprijed rečeno optuženik je došao u kuću Radosavljević Radea s namjerom da ubije sve osobe navedene obitelji koje zatekne u kući, zbog čega se jedno duže vrijeme zadržao u kući, razgovarao i pio sa Radosavljević Radeom i čekao pogodni trenutak da to napravi. Dopušta se mogućnost da je bilo provokacije od strane pok. Radosavljević Radea, ali ta provokacija je po mišljenju ovoga suda samo pojačala odluku optuženika da izvrši krivična djela zbog kojih je i došao.

Ovaj sud nadalje smatra da je optuženik lišio života obitelj Radosavljević zbog toga što su Radosavljević Rade i njegova obitelj srpske nacionalnosti.

Naime, optuženik je na zadnjoj glavnoj raspravi izjavio da je Radosavljević Radea poznavao od 1987. godine jer je isti radio kao skladištar u poduzeću "Darkom" u Daruvaru, u koje poduzeće je on dolazio na praksu i on osobno nikada nije dolazio u bilo kakovu konfliktnu situaciju s Radosavljević Radeom.

Dakle, nije bilo nikakvog drugog razloga da optuženik ubije Radosavljević Radea i njegovu obitelj, osim zbog toga što su oni srpske nacionalnosti. Njegova namjera i umišljaj išli su za tim da Radosavljević Radea i njegovu obitelj liši života zbog toga što su srpske nacionalnosti. Radi se dakle o ubojstvima kvalificiranim motivom djelovanja, gdje su motiv naročito niske pobude.

Prihvaćeno je stanovište da je optuženik u odnosu na krivično djelo ubojstva Radosavljević Radea i njegove obitelji počinio četiri krivična djela ubojstva iz naročito niskih pobuda, dakle da je optuženik počinio četiri krivična djela ubojstva iz naročito niskih pobuda kako mu se stavlja na teret optužbom.

Prema tome, nema nikakve dvojbe da je optuženik počinio upravo četiri krivična djela ubojstva iz naročito niskih pobuda i da je lišio života Radosavljević Radea i njegovu obitelj iz nacionalnog šovinizma na način kako je to navedeno u izreci ove presude.

Što se tiče krivičnog djela iz točke 1. izreke presude iz čl. 155. u vezi čl. 146. st. 1. KZRH nesporno je utvrđeno da je optuženik počinio i to krivično djelo.

Naime, nakon što je lišio života Radosavljević Radea i njegovu obitelj optuženik je u trpezariji obiteljske kuće dimenzija 8,60 x 8,50 metara, zidanom katnom objektu postavio i aktivirao eksploziv, pa je postupao s umišljajem u pogledu temeljne posljedice, izazivanja konkretne opasnosti za imovinu većeg opsega, kao i u pogledu zadavanja teške posljedice, prouzrokovanja štete velikih razmjera jer je uslijed eksplozije nastala imovinska šteta koja premašuje iznos od 6.000.000.-HRD.

To proizlazi iz priznanja samog optuženika Mudri Jožice. Takvo činjenično stanje proizlazi i iz zapisnika o uviđaju i dokumentacije uviđaja.

Što se tiče krivičnog djela iz točke 2. izreke presude iz čl. 125. st. 1. KZRH nesporno je utvrđeno da je optuženik počinio i to krivično djelo.

Optuženik je nakon izvršenja krivičnih djela pod točkom 1. izreke presude kritične zgrade iz kuće Radosavljević Radea u namjeri pribavljanja nepripadajuće materijalne dobiti uzeo i prisvojio jedan video-rekorder "Riz" s daljinskim upravljačem čija vrijednost sigurno premašuje iznos od 20.000.-HRD.

To proizlazi iz priznanja samog optuženika i to prije svega priznanja optuženika u istrazi. Takovo činjenično stanje proizlazi i iz iskaza svjedoka Biljan Tajane, kojoj je optuženik donio navedeni video-rekorder s daljinskim upravljačem, a koja je navedeni video-rekorder s daljinskim upravljačem odnijela i spremila kod Volenik Bernardice i od koje je po djelatnicima PU Bjelovar oduzet taj video rekorder s daljinskim upravljačem kako to proizlazi iz potvrde o oduzimanju predmeta (list 65).

Prema tome, nema nikakve dvojbe da je optuženik počinio i ovo krivično djelo iz točke 2. izreke presude.

Kako je optuženik krivična djela počinio u alkoholiziranom stanju i kako se radi o teškim krivičnim djelima to je radi utvrđivanja uračunljivosti optuženika u vrijeme izvršenja krivičnih djela nad njim provedeno neuropsihijatrijsko vještačenje.

To vještačenje proveli su Klinička psihijatrijska bolnica Vrapče Zagreb, Centar za forenzičku psihijatriju (175-212) i Medicinski fakultet Sveučilišta u Zagrebu (262-272).

Iz nalaza i mišljenja Kliničke psihijatrijske bolnice Vrapče (175-212) i iskaza neuropsihijatrijskog vještaka Goreta dr. Miroslava (238-239) proizlazi da se na osnovu provedene

diagnostičke opservacije optuženika nije našlo dovoljno elemenata za postavljanje neke određene psihijatrijske dijagnoze, u strukturi njegove ličnosti nađene su neke akcentuirane osobine (labilnija osoba, sklona naglijem, manje promišljenom reagiranju, te ulaženju u rizičnije situacije bez adekvatne procjene mogućih posljedica takvog ponašanja, u afektivnoj sferi pokazuje manje topline i empatijskih sposobnosti, dok je razina njegovih latentnih agresivnih potencijala donekle povišena). U ratnim uvjetima navedene optuženikove osobine pokazale su se s jedne strane veoma pozitivnim jer su omogućavale hrabro i uspješno obavljanje čitavog niza borbenih zadataka, ali su sadržavale istovremeno i neke negativne aspekte (ulaženje u rizične situacije). Podaci o čitavom nizu traumatskih iskustava koje je optuženik doživio otkada se uključio u postrojbe Hrvatske vojske objašnjavaju intenziviranje njegovog negativnog postavljanja prema pripadnicima neprijateljske vojske i u širem smislu prema svim Srbima, kao potencijalnim suradnicima neprijatelja, ali ne daju dovoljno osnova za dijagnosticiranje psihičkih dekompenzacija po tipu postraumatskog stresnog sindroma ili nekih drugih težih psihičkih poremećaja. Pojedine akcentuirane osobine njegove ličnosti imale su određeno značenje u motiviranju i determiniranju njegovog ponašanja i doživljavanja tempore criminis. U vrijeme izvršenja krivičnih djela optuženik je bio alkoholiziran i u stanju povišene afektivne tenzije i njegove sposobnosti da shvati svoje postupke i da njima upravlja bile su smanjene, ali ne bitno.

Iz nalaza i mišljenja Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu (262-272) proizlazi da optuženik ne boluje od duševnih bolesti, endogenih psihoza, nema znakova ovisnosti o alkoholu, nema znakova o organski uvjetovanim psihičkim poremećajima i nema znakova trajnih poremećaja ličnosti (psihopatije) i nema znakova duševne zaostalosti. U vrijeme izvršenja krivičnih djela nalazio se pod utjecajem alkohola i u povišenoj afektivnoj tenziji, prema karakteristikama i ponašanju optuženika tempore criminis radilo se o običnom napitom stanju. Mogućnost shvaćanja značenja djela, kao i mogućnost upravljanja postupcima bila je smanjena, ali ne bitno.

Sud je u potpunosti prihvatio ovakove nalaze i mišljenja Kliničke psihijatrijske bolnice Vrapče, Centra za forenzičku psihijatriju i Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu jer su isti dati nakon psihijatrijske obrade optuženika, dati su stručno i savjesno, te nema nikakvih razloga posumnjati u iste.

Kako je prema tome optuženik u vrijeme izvršenja krivičnih djela bio smanjeno uračunljiv, ali ne bitno, nema nikakve sumnje u pogledu krivične odgovornosti optuženika, stoga je sud optuženika proglasio krivim, utvrdivši prethodno kazne za svako pojedino djelo, te primjenom odredaba o stjecaju osudio ga na

jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 13 godina.

Kod odmjeravanja kazne optuženiku su uzete kao olakotne okolnosti da se radi o osobi vrlo mlade životne dobi koja je u vrijeme izvršenja krivičnih djela tek napunila 20 godina, da se radi o neosuđivanoj osobi, da je uračunljivost optuženika u vrijeme izvršenja krivičnih djela bila smanjena, da je optuženik ova krivična djela počinio u uvjetima domovinskog rata na ratom zahvaćenom području i u kojem domovinskom ratu je on bio neposredni učesnik i pokazao izuzetnu hrabrost, požrtvovanje u obrani svoje domovine kako to proizlazi iz karakteristike OZ HV Bjelovar 69. bat. Vojne policije (154-155) i u kojem domovinskom ratu je i sam neposredno vidio i doživio sva teška stradanja i masakriranja nedužnih ljudi i što je kod njega sigurno stvorilo jedan negativni emocionalni stav prema suprotnoj strani, koja je pripadnicima njegove nacije učinila bezbroj neprimjerenih zlodjela.

Sam način izvršenja krivičnih djela ubojstava, da je lišio dvoje djece u dobi od 10 i 14 godina, upornost u izvršenju navedenih krivičnih djela (pucao i ubadao nožem Radosavljević mljt. Dejana), te da nakon što je lišio života cijelu obitelj Radosavljević postavio eksploziv u kući kako bi prikrrio izvršenje krivičnih djela ubojstava i na kraju ponašanje optuženika nakon izvršenja krivičnih djela i tijekom krivičnog postupka, kada na vrlo jednostavan način bez žaljenja i kajanja govori o krivičnim djelima, a što je sud uzeo kao otegotne okolnosti.

Obzirom na sve navedene okolnosti, olakšavajuće i otežavajuće, sud prilikom utvrđivanja pojedinačnih kazni za sva krivična djela nije našao osnova za primjenu odredbi o ublažavanju kazne.

Izrečena jedinstvena kazna zatvora kao i pojedinačno izrečene kazne za svako pojedino djelo primjerene su težini samih krivičnih djela i stupnju krivične odgovornosti optuženika, cijeneći sve okolnosti pod kojima je došlo do izvršenja krivičnih djela, kao i samu ličnost optuženika.

Sud smatra da će izrečenom jedinstvenom kaznom zatvora biti postignuta svrha ne samo zakonom propisane specijalne, nego i opće prevencije.

U izrečenu kaznu zatvora optuženiku je uračunato i vrijeme provedeno u pritvoru od 27. veljače 1992. godine pa nadalje.

Na temelju članka 64. OKZRH optuženiku je izrečena sigurnosna mjera oduzimanja pištolja cal. 7,62 mm kojim je počinio krivična djela ubojstva, a koji pištolj je njegovo vlasništvo.

Optuženik je mlad, zdrav i sposoban za privređivanje tako da je dužan platiti troškove krivičnog postupka u iznosu navedenom u izreci ove presude, a koji troškovi se odnose na trošak svjedoka i vještaka, te naknaditi oštećenici Medaković Peli trošak u iznosu navedenom u izreci ove presude, a koji se odnosi na trošak prijevoza i dolaska na sud i trošak zastupanja po punomoćniku, dok je s naslova paušala optuženik dužan platiti iznos od 1.000.000.-HRD. Kod odmjeravanja tog paušalnog iznosa vodilo se računa o složenosti i trajanju postupka.

Iz svih navedenih razloga presuđeno je kao u izreci.

U Bjelovaru, 7. siječnja 1994. godine.

ZAPISNIČAR:

PREDSJEDNIK VIJEĆA:

Sabljak Snježana v.r.

Turek-Novak Anka v.r.

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana po primitku pismenog otpredavanja presude. Žalba se podnosi u tri istovjetna primjerka ovom sudu, a o žalbi odlučuje Vrhovni sud Republike Hrvatske. Žalba se može podnijeti zbog bitne povrede odredaba kriv. postupka, povrede Krivičnog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, odluke o kazni, troškovima krivičnog postupka, sigurnosnoj mjeri i imovinsko pravnom zahtjevu.

DNA:

1. OKR.DRŽ. ODVJETNIŠTVO BJELOVAR na broj KT-86/92
2. opt. Mudri Jožica, Okružni zatvor Varaždin
3. Okružni zatvor Varaždin
4. branitelj Gručić Ladislav, odv. iz Zagreba, Zrinjevac 14/I
5. oštećena Medaković Pella, po punomoćniku Panjan Mirni odv. iz Bjelovara
6. s p i s.-

Suglasnost ovoga prepisa sa izvornikom ovjerava

Ovlašćeni službenik:

[Handwritten signature]